

σάντος ἐπὶ τίνι σκοπῷ ἐμελλε νὰ χρησιμεύσῃ, κατεβίβασε τὴν αὐτοαρχιδίως σχηματισθεῖσαν κλίμακα ἐντὸς τοῦ σπηλαίου. Ἐπειδὴ δὲ τὸ στέλεχος ἦτο μακρότερον τοῦ δόοντος, ἐμβαλόντες πάλιν ἔξω, ἀπέκοψαν αὐτὸ ἔξω, ὁκτὼ δακτύλους κατόρθον, καὶ οὕτω προητοιμάσθησαν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ σπήλαιον.

«Λοιπὸν, Ῥέδχαμ, δὲν θὰ ἔλθῃς μαζί μας κάτω,» ἠρώτησεν ὁ Γερμανὸς παραιτῶν τὴν χλαῖναν καὶ τὴν πυριτοβολοθήκην του, στερεώνων δὲ καὶ τὴν ἐκ κέρατος πυριτοθήκην σφιγκτὰ εἰς τὸ σῆμα τοῦ διαλωρίου. «Θὰ εἴμεθα ὠραιότατα, καὶ θὰ ᾔναι ἀμαρτία νὰ σὲ ἀφήσωμεν ἐδῶ ὁλομόναχον.»

«Δὲν φθονῶ διόλου τὴν τύχην σας, Βέρνερ,» ἀντεῖπεν ὁ Ῥέδχαμ, πυροβολίζων διὰ τοῦ χαλύβος συγχρόνως. «Κατὰ κάτω, καὶ φέρε μου πρὶν νυκτῶσιν κανὲν κομμάτι ἄρκτου, διότι τὸ τελευταῖον κομμάτι τοῦ κρέατος ἐφάγομεν σήμερον πρὶν, καὶ εἶμαι ἀποθαρσύνων τῆς πείνης. Ἐγὼ θὰ σὰς διατηρῶ ἐν τῷ μεταξὺ καλὴν φωτίαν, καὶ θὰ φυλάττω τὴν εἰσοδον.»

Ὁ Τεσακὲ ἀπέβαλε τὴν χλαῖναν του καὶ ἔλαβεν ἐκ τῆς πυριτοβολοθήκης βραχὺ τι καὶ χονδρὸν κηρίον, βαναύσως κατειργασμένον ἐξ ἀγρίου κιτρίνου μελισσίου, ἐνῶ ὁ Βέρνερ ἐξετύλιξεν ἐκ τῆς χλαῖνης του ὁμοίον μὲν τεμάχιον, μεγαλειότερον ὅμως. Τότε ὁ Ἰνδὸς προσδέσας τὸ μικρὸν κυνηγετικόν του ἐγχειρίδιον σφιγκτότερα, ἔθεσε τὸ ραβδωτόν του παρα τὸ πῦρ, ὅπερ εἶχεν ἦδη ἀναφθῇ λαμπρῶς ὑπὸ τῶν πεπειραμένων χειρῶν τοῦ Ῥέδχαμ.

«Λοιπὸν, ἐγὼ πρέπει νὰ λάβω τὸ ὄπλον μου;» εἶπεν ὁ Βέρνερ, βλέπων τὸν Τεσακὲ ἐτοιμαζόμενον νὰ ἐκστρατεύσῃ ἄνευ πυροβόλου.

«Ὁ Τεσακὲ ἔχει μακρὸν σῆληνα, καὶ ἐν ὁ δὲ δελὸς ἀνασυρθῇ εἶναι τέσσαρες πόδας μακρότερος,» ἀπήντησεν ὁ Ἰνδός.

«Ἐάν ἡ φωλεὰ αὕτη ἦναι τόσο στενὴ, ὅσον ἡ τελευταία, ὅπου ἐσθρῆθην ἄμοι,» εἶπεν ὁ Βέρνερ γελῶν, «καὶ τὸ ἴδιόν μου εἶναι ἐπίσης μακρὸν διὰ ξαναγέμισμα! ἀλλ' ἡ ἀρετὴ ἡ κατὰ Τεσακὲ, ἡ ὥρα ἡ καλὴ! θὰ δείξωμέναι, τὸν παλιγκάκον μου αὐτὸν ἐδῶ, ὅτι δὲν φοβοῦμεθα ἀπὸ τὴν τρυφάνειαν ἄρκτου, καὶ μὲ νερὰ εἰς τὸν πᾶτον, ἐάν ὑπάρχῃ ἐκεῖ μέσα ἄρκτος, θὰ ἔχωμεν κρέας ἀπόψε, ἀπὸ τὸ ὅποιον ἔχομεν μεγάλην ἀνάγκην.»

Ταῦτα εἰπὼν ἠτοιμάσθη νὰ καταβῇ πρῶτος κάτω, μὲ τὸ ραβδωτόν του κρεμασμένον εἰς τὴν ραχίν. Ὁ Τεσακὲ ὅμως ἐκράτησεν αὐτὸν ὀπίσθεν εἰπὼν, ἐνῶ ἐδείκνυε τὸ στόμιον τοῦ πυριβόλου, καὶ ἐκίνει τὴν κεφαλὴν.

«Ὁ λευκὸς ἔχει τὴν ὀπισθοφυλακὴν. Ὁ Τεσακὲ θὰ καταβῇ πρῶτος, καὶ ἐάν ὁ ἀδελφὸς μου αἰσθάνηται κλίσιν, ὅταν θὰ εἴμεθα ἐκεῖ κάτω, ἀεὶ δείξῃ τὴν λαμπάδα τοῦ πρῶτου ἐπὶ τὴν ἄρκτον.»

Καὶ οὐδεμίαν ἀναμείνασιν ἀπάντησιν ἐγένεντο ἄφαντος ἐν τῇ ὁπῇ τοῦτον, καὶ πᾶσαι ἀπορητοσύνησιν

ὁ Βέρνερ, πρὸς δὲν ὁ Ῥέδχαμ μόλις ἔλαβε καιρὸν νὰ εἴπῃ.

«Πρόσεχε, Βέρνερ, πρόσσεχε! μὴ τραβήξῃς, ἐάν δὲν ᾔναι βέβαιος περὶ τῆς βολῆς σου, καὶ ἐνθυμοῦ, ὅτι εἰς τοιαῦτα σπήλαια, ἡ σφαῖρα ἀφίνει τὸν σωλῆνα μὲ ἀξιοθαύμαστον εὐκολίαν καὶ ταχύτητα, καὶ ὅτι εἶναι δυσκολώτατον νὰ ξαναγέμισῃς καταλλήλως, ὅταν μάλιστα ἔχῃς νὰ κάμῃς μὲ πληγωμένην ἄρκτον.»

Ὁ Βέρνερ νεύσας καὶ πάλιν εἰς αὐτὸν, ἀνέκραξε «καλὴν ἐνταύρωσιν,» καὶ ἐν τῷ ἅμα ἐγένετο ἄφαντος εἰς τὸ στενὸν χάσμα, προσέχων πολὺ εἰς τὸ ραβδωτόν του ἵνα μὴ ἐξ ἀπροσεξίας ἐκπυροκροτήσῃ.

[Ἔπεται συνέχεια.]

ΜΕΤΑΛΛΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ

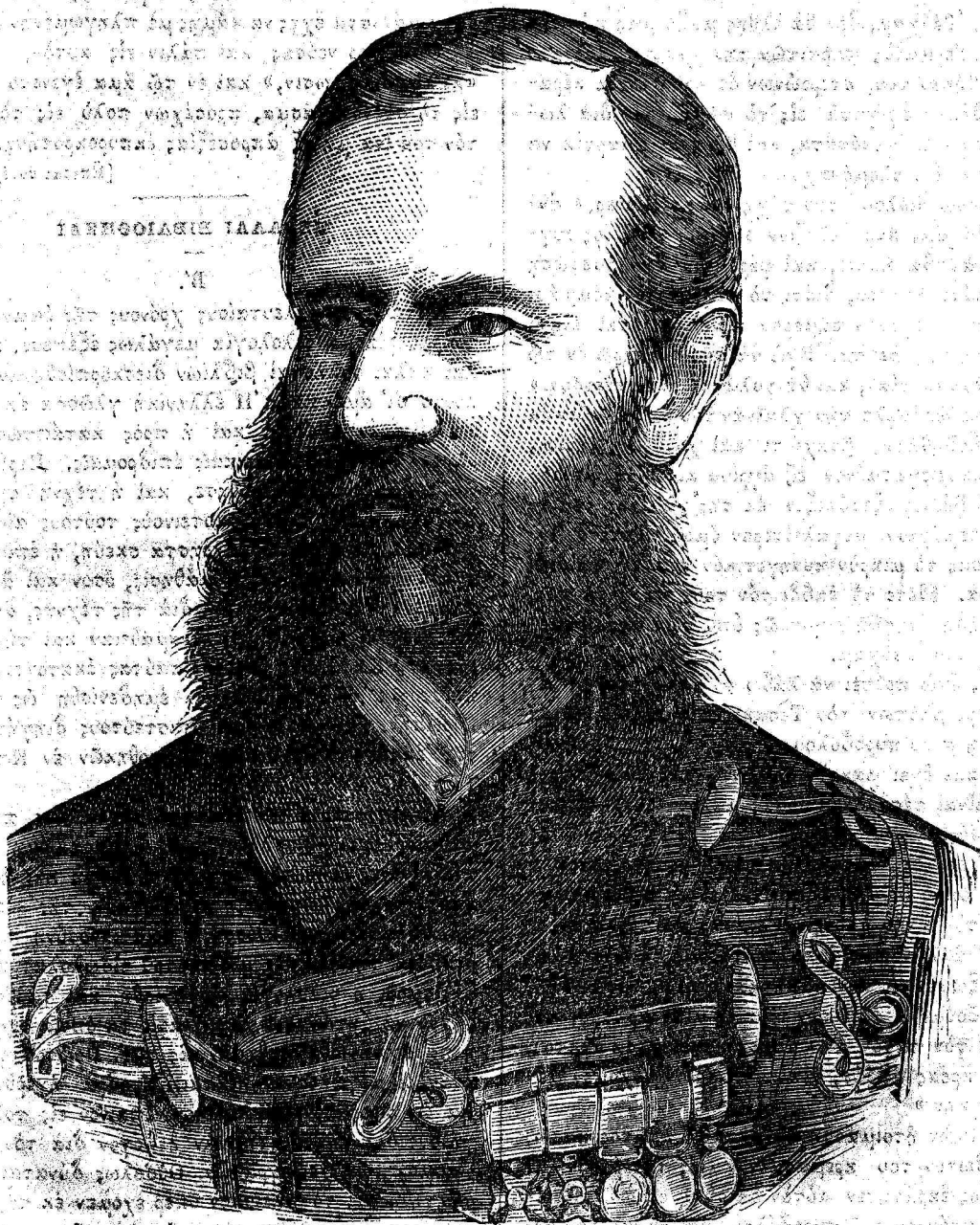
Β'.

Κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους τῆς ῥωμαϊκῆς αυτοκρατορίας, ἡ φιλολογία μεγάλως ἐξέπεσε, καὶ πολλὰ καλὰ συλλογαὶ βιβλίων διεσκορπίσθησαν ἢ ἀπώλοντο δι' ἀμέλειαν. Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἔπαυσε λαλουμένη ἐν Ῥώμῃ, καὶ ἡ πρὸς κατάπτωσιν ὁρμὴ ἔληξεν ἐν ταῖς βαρβαρικαῖς ἐπιδρομαῖς. Περίοδος γενικῆς ἀμαθείας ἠκολούθησε, καὶ ἡ τέχνη σχεδὸν ἀπώλετο. Κατὰ τοὺς σκοτεινοὺς τούτους αἰῶνας, τὰ βιβλία ἐρίπτοντο ὡς ἄχρηστα σκεύη, ἡ ἐπιστήμη ἦν σχεδὸν ἄγνωστος καὶ ἡ μάθησις, ὅσον καὶ ἂν ἦν λεπτομένη καὶ κεκοσμημένη διὰ τῆς τέχνης, ἀπεδείχθη ἀνίκανος νὰ καταβάλλῃ τὴν ἀμάθειαν καὶ τὴν βαρβαρότητα. Κατὰ τὰς ζοφεράς ταύτας ἑκατονταετηρίδας ἡ ἱστορία τῶν βιβλιοθηκῶν ἐμυδενίσθη ὡς πρὸς τὴν Εὐρώπην, καὶ τοὶ ἔχομεν ἀπιστεύτους διηγήσεις περὶ τῆς ἐκτάσεως ἀραβικῶν βιβλιοθηκῶν ἐν Καῖρῳ καὶ Τριπόλει.

Αἱ τέσσαρες ἢ πέντε ἑκατονταετηρίδες πυκνῆς ἀμαθείας ὅμως, παρῆλθον, καὶ ἡ μικρὰ ζύμη τῆς χριστιανισμοῦ κατώρθησε, ἐνθα ἡ τέχνη καὶ ἡ μάθησις ἀπέτυχον, νὰ ἀναπτύξῃ τὸν ὄγκον τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰδωλολατρίας. Καθόσον ἡ χριστιανισμὸς ἤρξατο νὰ διαπερᾷ τὴν πυκνὴν μάζαν τοῦ εἰδωλολατρικοῦ βαρβαρισμοῦ, ἡ φιλολογία ἀφυστίσθη, καὶ τὰ βιβλία ἤρξαντο νὰ ζητῶνται χειρόγραφα τὰ ὅποια εἶχον κρυβῇ ἢ παραγκωνισθῇ ἤχθησαν εἰς φῶς. Πρῶτοι οἱ μοναχοὶ ἦσαν οἱ μεγάλοι συλλέκται. Σφοδρὰ ἠγέρθη διαφωγία ὡς πρὸς τὸν ἀφελόμενον ἔπαινον εἰς τοὺς καλογήρους διὰ τὴν διατήρησιν ἢ ψόγον διὰ τὸν ἀκρωτηριασμὸν τῶν χειρογράφων. Οὐδόλως δύναται ν' ἀμφισβητηθῇ ὅτι τὸ πλεῖστον ὅπερ ἔχομεν ἐκ τῆς ἀρχαίας φιλολογίας περιήλθεν εἰς ἡμᾶς διὰ τῶν μοναχῶν, ἐνῶ εἶναι ἐπίσης βέβαιον ὅτι κατέστρεψαν καὶ ἠκρωτηρίασαν πολλὰ ἐκ τῶν ἀρχαίων κλασικῶν φιλολογικῶν ἔργων ὅπως μεταχειρισθῶσι τὰς περιγραμμένας εἰς τὰς ἀνοήτους αὐτῶν διηγήσεις. Τὰ χειρόγραφα εἰσεχώρησαν εἰς τὰς μονὰς, αἱτίνας ταχέως κατέστησαν ἐπίσημοι διὰ τὰς συλλογὰς τῶν. Τὸ παράδειγμα αὐτῶν ἠκολούθησαν μεγάλα πόλεις, ἐντεῦθεν δὲ αἱ μεγάλαί

βιβλιοθήκαι τῶν μεσαιωνικῶν χρόνων ἐσχηματίσθησαν. Ἐν ταῖς πρώταις μοναστηριακαῖς βιβλιοθήκαις ἡ Ἀγγλία κατεῖχε τὴν πρώτην θέσιν, πρωτεύουσας μεταξὺ τούτων τῆς τῆς Κανταβρυγίας. Ἡ βιβλιοθήκη αὕτη ἦτο οὐ μόνον πλούσια εἰς θεολογικὰ ἔργα, ἀλλὰ καὶ εἰς συγγράμματα Ἀγγλῶν χρονογράφων καὶ εἰς τὴν

λαϊκῶν βιβλίων εὐρηται ἑνταῦθα» (ἐν Ἀγγλίᾳ). Ἡ πρὸς τὰ βιβλία διάθεσις ὅμως κατέστη γενικὴ, καὶ εὐπαιδευτοὶ ἄνδρες συνήγαγον τὰς συλλογὰς αἱτίνες ἐφήμισαν τὴν Ῥώμην, τὴν Φλωρεντίαν, τὴν Νεάπολιν, τὴν Ἑνετίαν, τὴν Βιέννην καὶ τοὺς Παρισίους. Πολὺ πρὸ τούτου — κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς 15 ἑκατονταετη-

Ὁ Στρατηγὸς ROBERTS

γαλλικὴν φιλολογίαν. Ὁ Ἀλκουίνος, γράφων εἰς τὸν Κάρολον τὸν μέγαν, ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπισκεφθῇ πάλιν τὴν Ἀγγλίαν ἕνεκα τῶν «πολλῶν αὐτῆς βιβλίων, ἅτινα ἐσπάνιον τόσον ἐν Γαλλίᾳ.» Ὁ Ἑρasmus λέγει· «Εἶναι θαυμαστὸν ὅπως θησαυρὸς πα-

ρίδας — Κάρολος ὁ μέγας ἰδρύσας βιβλιοθήκην ἐν Λυῶν, ἡ δὲ βιβλιοθήκη τῆς Ὁξωνίας ἰδρύθη ὑπὸ τοῦ Ρίχαρδου Βούρη, ἐπισκόπου τοῦ Durham.

Ἐπὶ πόσον ὁ σχηματισμὸς τῶν μεγάλων τούτων βιβλιοθηκῶν ὤθησε τὴν ἐφεύρεσιν τῆς τυπογραφίας

διὰ τῆς μεγάλης αὐξήσεως τῆς ζήτησεως τῶν βιβλίων, εἶναι ἀντικείμενον ἐρευνῆς. Ἀλλ' ἡ μεγάλη αὕτη ἐφεύρεσις, ἐν ἔτει 1465, ἐπλάσσε νέαν ἐποχὴν ἐν τῇ φιλολογίᾳ καὶ κατέστησε τὸν σχηματισμὸν τῶν βιβλιοθηκῶν εὐχερῆ καὶ βέβαιον. Μεταξὺ τῶν πρώτων ἐπωφεληθέντων ἐκ τῆς προσθήκης τετυπωμένων βιβλίων εἰς τὰς χειρογράφους αὐτῶν συλλογὰς ἦτο τὸ

πλειότερους τῶν ὅτων οἰαδήποτε ἄλλη πόλις παρήγε· ἡ Ῥώμη ἤρχετο δευτέρα παράγουσα 925, εἶτα οἱ Παρίσιοι 751, ἡ Κολωνία 530, καὶ ἡ Ἀγγλία 141 τόμους, ἐξ ὧν τὸ Λονδίνον ἐδημοσίευσε 130, ἡ Ὁξωνία 7 καὶ ἡ *St Albans* 4.

Ἡ Βυζαντινὴ βιβλιοθήκη ἐπὶ πολλὸν χρόνον κοινῶς ἐθεωρεῖτο ὡς ἡ μεγίστη τῶν ἐν τῷ κόσμῳ. Νῦν περι-

Βατικανόν. Τοῦτο ὁφείλεται πρὸ πάντων εἰς τὸν περὶ τὸν Νικολάου τοῦ Ε' ὡς καὶ εἰς τὴν δραστηριότητα ἣν ἐδείξαν οἱ Ἴταλοι εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῆς νέας ἐφευρέσεως. Ἡ Ἑνετία ἐλάβε ἀποφασιστικὴν πρωτοβουλίαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς νέας τέχνης διακορύφου τῆς πρώτης πεντηκονταετηρίδος τῆς ἀνακαλύψεως αὐτῆς, παράγουσα μέχρι τοῦ ἔτους 1500 οὐχὶ ὀλιγωτέρους τῶν 2835 τόμων, ἧτοι τρεῖς

λαμβάνει περὶ τὰς 100,000 τυπωμένους τόμους καὶ περὶ τὰς 30,000 χειρογραφα. Ταῦτα εἰσὶν ἀποτεθειμένα ἐν μεγαλοπρεπέσι στοαῖς κεκοσμημέναις δι' ὠραίων τειχογραφιῶν. Ἡ Βατικανὴ βιβλιοθήκη εἶναι περίπου τὸ ἐν δέκατον κατὰ τὴν ἔκτασιν ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν τόμων τῆς τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου καὶ σημασίαν ἐκείνης τοῦ Βατικανοῦ, ἣν ἡ Ἀμβρυσιανὴ Βιβλιοθήκη ἐν Μεδιολαγόις, ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Ἀγ.

Μάρκου ἐν Ἑνετίᾳ, καὶ ἰδίᾳ ἡ μεγαλοπρεπὴς Οὐρβινιανὴ βιβλιοθήκη. Αὕτη ἰδρύθη ὑφ' ἐνὸς τῶν δουκῶν τοῦ Οὐρβίνου, οἵτινες ὑψηλὴν κατέχουσι θέσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἰταλίας ὡς πρὸς τὰς τῶν γραμμάτων. ἔχει τὸ ἥμισυ τῆς ἐκτάσεως ἐπ' αὐτῆς βιβλιοθήκης ἐν Ῥώμῃ, πῆς τοῦ *Casanaui*, περιεχούσης 200,000 τόμους. Τὰ Ἑλληνικὰ χειρόγραφα τὰ συλλεχθέντα ὑπὸ τοῦ Πάπα Ζαχαρίου, εἰσὶ μετὰ τῶν κυριωτέρων θησαυρῶν τῆς Βατικανῆς Βιβλιοθήκης, αὐξήσεις μεγάλως συνεπεῖα τοῦ λαμπροῦ θώρου τοῦ ὑπὸ τοῦ Καρδινάλειου Μαίου γενομένου τῷ 1855. Μεταξὺ τῶν μεγάλων μεσαιωνικῶν βιβλιοθηκῶν δευτέρα κατὰ τὴν ἡ ἐπιρροὴ αὐτῶν ἔφεραν εἰς τὴν καθίδρυσιν τοῦ κολλεγίου καὶ τῆς ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς φιλολογίας δι' ἧς ἡ μικρὰ πόλις ἔτι καὶ νῦν φημίζεται.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Φλωρεντίας εἶναι μετὰ τῶν πρώτων ἐν Ἰταλίᾳ ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ Λαυρεντίου, ἐπλουτίσθη ὑπὸ πολλῶν ἄλλων μελῶν τῆς οἰκογενείας τῶν Μεδίκων. Περιέχει τὴν πολυτίμον συλλογὴν τῶν χειρογράφων τὴν καλουμένην Λαυρεντιανήν, σὺν καὶ ἄλλοις Ἑλληνικοῖς, Λατινικοῖς, Ἰταλικοῖς, Ἑβραϊκοῖς καὶ Ἀνατολικοῖς χειρογρ. Ταῦτα περιεκλείονται ἐν τῷ κομφῷ οἰκοδομήματι τὸ ὅποιον ἤρχισε μὲν ὁ Μιχαὴλ Ἀγγελος συντέλεσε δὲ ὁ Βασίλειος.

Μεταξὺ τῶν μεσαιωνικῶν βιβλιοθηκῶν ἡ ὑπὸ τοῦ Κορβίνου βασιλείας τῆς Οὐγγαρίας τῷ 1490 σχηματισθεῖσα, ἐκτίσματο μεγάλης φήμης. Οὐ μόνον τὰ βιβλία συνυφαισθῆσαν μετὰ μεγάλης φροντίδος καὶ κρίσεως, ἀλλὰ ἀξιοσημεῖται προσπάθειαι κατεβλήθησαν πρὸς παραγωγὴν τῶν ὡραιότερων ἐπιδέσεων. Ἡ μεγαλοπρεπὴς αὕτη συλλογὴ κατεστράφη κατὰ τὴν Τουρκικὴν πολιορκίαν τῷ 1627, ὅποτε τὰ βιβλία κατεσχίσθησαν χάριν τῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν κοσμημάτων τῶν ἐπικαλυμμάτων αὐτῶν. Ἠλπίζον οἱ πεπαιδευμένοι ἐπὶ πολὺν χρόνον ὅτι πολλοὶ Κορβινανοὶ θησαυροὶ ἦσαν ἀποθεμαμένοι ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Σεραγίου ἐν Κωνσταντινουπόλει. Πρὸ τινῶν ὅμως ἐτῶν ἡ ἰδέα αὕτη ἐξέλιπεν ὡς ἐκ τῆς ἐρευνῆς τῆς γενομένης ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Σουλτάνου ὑπὸ σοφῶν Γερμανῶν, οἵτινες εὗρον ὅτι πᾶν ὅ,τι ἀπέμενε ἐκ τῶν περιφθήμενων Κορβινανῶν βιβλίων ἦσαν μία περίπου δωδεκάς λίαν γνωστῶν χειρογράφων.

Ἡ Γερμανία ἐπίσης κατέστη πλουσία ἐν βιβλιοθήκαις καὶ ὁ κλῆρος τῆς Ἀγγλικῆς Ἐκκλησίας διετάσσεται νὰ θέτῃ ἱερὰς Γραφάς, «ἐκ τοῦ μεγίστου τόμου εἰς ὃς πάντες οἱ ἐνορεῖται νὰ δύνανται εὐκόλως νὰ προστρέχωσιν». Αἱ Γραφαὶ αὗται δεδεμέναι δι' ἀλύσει ἐπὶ σκίμποδος, φαίνονται ἔτι καὶ σήμερον εἰς πολλὰς ἀρχαίας Ἐκκλησίας. Ἡ εἰσαγωγὴ αὐτῶν μολαταῦτα ὁλοσχερῶς ἐμποδίσθη ἀπὸ τῆς ἀνάδεσεως εἰς τὸν θρόνον τῆς βασιλείας Μαρίας, εἰς ἣν ἡ ἀνάγνωσις τῆς Γραφῆς ὑπὸ τοῦ λαοῦ οὐδόλως ἦν εὐάρεστος. Ἡ ἀνάγνωσις αὐτῆς τῆς ἰδίᾳς Γραφῆς ὅμως, παρήγαγε τοσαύτην μεταβολὴν ἐν ταῖς διανοαῖς τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ, ὥστε δωδεκάδες Μαρτῶν, δὲν θὰ εἶχον πλεονάζον ἰσχύον νὰ ἀνάψωσι πάλιν τὰς πυρὰς τοῦ

Σιθφειλδ ἡ δὸς ὁ Πάπας νὰ ἐμποδίσῃ τὸν λαὸν τῆς Ἰταλίας τοῦ νὰ ἀνυψωθῇ εἰς πνευματικὸν φωτισμὸν ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ζωοποιοῦ βιβλίου.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΡΟΒΕΡΤΣ

ἡγούμενος τῆς διαβάσεως τῆς διόδου τοῦ

Κουρδὺν-μοίρας.

Ὁ στρατηγὸς Ρόβερτς, οὗ τὴν εἰκόνα παρατίθεται, εἶναι εἰς ἐκ τῶν διακρινέντων νῦν ἐν τῇ κατὰ τῶν Ἀφγανῶν πολέμῳ τῆς Ἀγγλίας. ἔχει στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν εἰκοσι ἐτῶν ὑπηρετήσας ἐν πολλαῖς μάχαις. Ἐν τῇ πολιορκίᾳ τοῦ Δέλχι ἀπέκτησε τὸ παράσημον τῆς Βικτωρίας διὰ προσωπικὴν ἀνδρείαν διαπεράσας διὰ τῆς σπᾶθης σηματοφόρον τινα καὶ καταλαβὼν τὴν σημαίαν ἣν ἔφερεν. Ὑπηρετήσε ἐν τῇ κατὰ τῆς Ἀδυσσινίας πολέμῳ, καὶ ἐν ἄλλοις πολέμοις τῆς Ἀγγλίας διεκρίθη λαβὼν τὸ παράσημον τοῦ λουτροῦ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

Κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος τὸ λήξαν τὴν 30 Ἰουν. 1878 τὰ ἔσοδα τοῦ Ἠνωμένου Ἀμερικανικοῦ Κράτους ἀνῆλθον εἰς 257,763,878 δολλ. τὰ δὲ ἔξοδα ἐπὶ τὴν αὐτὴν περίοδον εἰς 236,964,326 κατελείβεθαι ὅθεν περίσσευμα 20,797,551 δολλ.

Σύνολον τὸ χρέος τῶν Ἠν. Πολιτειῶν ἀνέρχεται εἰς 2,272,626,824 δολλ. ἀραιουμένων δὲ τῶν ἐν τῷ ταμείῳ μετρητῶν εἶναι μόνον 2,027,414,325 δολλ.

Ἡ ἐξαγωγὴ τῶν ἐπιτοπίων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἀξίαν 680,709,268 δολλ. ἡ δὲ τῶν ξένων ἐμπορευμάτων εἰς 14,156,498 ὥστε τὸ σύνολον ἦν 694,865,766 δολλ. Ἡ εἰσαγωγὴ ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἀξίαν 437,051,532, ὥστε ἡ ἐξαγωγὴ ἦν ὑπερτέρα τῆς εἰσαγωγῆς κατὰ 257,814,234 δολλ.

Τὸ ναυτικὸν τῶν Ἠν. Πολιτειῶν ἀριθμεῖ χωρητικότητα τόνων 4,212,764. Τὰ εἰσελθόντα εἰς λιμένας τῶν Ἠν. Πολιτειῶν πλοῖα κατὰ τὸ ὡς ἀνωτέρω ἔτος ἀνῆλθον εἰς 30,796. Ἐκ τῶν εἰσελθόντων τούτων πλοίων 10,599 ἦσαν Ἀμερικανικά.

Ὁ στρατὸς τῶν Ἠν. Πολιτειῶν ἀνέρχεται ἐν συνόλῳ εἰς 24,761 ἄνδρας. Ἐκ τούτων 7,829 ἀποτελοῦσι τὸ ἱππικόν, 2,630 τὸ πυροβολικόν, 11,205 τὸ πεζικόν, 199 δὲ τὸ μηχανικόν, οἱ λοιποὶ ἐπιτελοῦσι διαφόρους στρατιωτικὰς ἢ οἰκονομικὰς ὑπηρεσίας. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ υπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ἀνέρχεται εἰς 29,335,727 δολλ.

Τὸ ναυτικὸν τῆς Κυβερνήσεως δαπανᾷ ἐν συνόλῳ 44,562,381 δολλ. διατηρουμένων διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου τεσσαράκοντα ἑπτὰ ἀτμοκινήτων καὶ πέντε ἱστιοκινήτων πλοίων. Διὰ τὴν ναυτικὴν σχολὴν δαπανῶνται 186,694 δολλ. Διὰ τὸν μισθὸν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ναυτικοῦ δαπανῶνται 7,330,000 δολλ., διὰ δὲ ὑδρογραφικὰς ἐργασίας 46,000 δολλ.